

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020682 17 Кж 3
Бања Лука, 21.12.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.О., због три продужена кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелом задовољење полних страсти пред другима из члана 197. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката З.Ј. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020682 17 К од 02.10.2017. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његов бранилац, донио је дана 21.12.2017. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.О., и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020682 17 К од 02.10.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020682 17 К од 02.10.2017. године, оглашен је кривим оптужени М.О. због три продужена кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за која дјела су утврђене казне затвора у трајању од по 5 (пет) година, те кривичног дјела задовољење полних страсти пред другима из члана 197. став 2. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, па је, примјеном члана 44. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година и 3 (три) мјесеца. На основу одредбе члана 44. став 1. КЗ РС, у изречену казну затвора, урачунато је вријеме проведено у притвору од 18.5.2017. године, па надаље. На основу члана 108. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), са имовинскоправним захтјевом су оштећени упућени на парницу. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) истог закона, оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 3.739,53 КМ, те судски паушал у износу од 150,00 КМ, као и награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности чију ће висину суд одредити

посебним рјешењем у складу са чланом 97. став 2. ЗКП РС. На основу члана 62. а) КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности забране приближавања и комуникације у односу на оштећене, дјецу С.О. рођену године, С.О., рођеног ... године и А.М.О. рођену ... године, с тим да вријеме проведено у затвору се не урачунава у вријеме трајања ове мјере.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат З.Ј. из Б.Л., због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у краћем трајању. Аргументима из образложења жалбе, наглашава се значај утврђених олакшавајућих околности, са твдњом да исте нису у довољној мјери дошле до изражаја приликом одмјеравања казне затвора.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, окружни јавни тужилац у Бањој Луци је предложио да се жалба браница оптуженог одбије, као неоснована.

У сједници вијећа, бранилац оптуженог је изложио жалбу, остајући код приговора и приједлога садржаних у истој, које је оптужени подржао. Републички јавни тужилац је изложио, и подржао одговор на жалбу окружног јавног тужиоца у Бањој Луци.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

Нису основани аргументи, изнесени у жалби браниоца оптуженог, којима се оспорава правилност и законитост побијане пресуде у одлуци о кривичној санкцији. У складу са одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, и општим правилима о одмјеравању казне, правилно је првостепени суд утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности, те у образложењу побијане пресуде, тим околностима дао правилан значај.

Утврђене олакшавајуће околности, које су детаљно образложене у побијаној пресуди, првенствено признање кривице, личне и породичне прилике оптуженог (неосуђиваност, смањена урачунљивост), по оцјени овог суда, правилно су оцијењене, и у довољној мјери су дошле до изражаја, како код утврђених казни затвора за три продужена кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. тав 4. у вези са ставом 1. КЗ РС (у трајању од по 5 (пет) година), те код утврђене казне затвора за кривично дјела задовољење полних страсти пред другима из члана 197. став 2. КЗ РС (у трајању од 6 (шест) мјесеци), тако и код изречене јединствене казне затвора у трајању од 12 (година) година и 3 (три) мјесеца.

Наиме, за сва три кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, побијаном пресудом су утврђене казне затвора које представљају минимум казне прописане законом за предметно кривично дјело (казна затвора најмање 5 година), које су, у коначном, биле од утицаја на висину изречене јединствене казне затвора.

У конкретном случају, ради се о продуженом облику сва три кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, извршена у дужем временском континуитету (од маја 2016. до 17.5.2017. године), у којем је оптужени испољио изузетну упорност у извршењу, користећи повјерење оштећених, дјеце који живе у близини његове куће, појединачно и заједно у више наврата полно их искориштавао (уз исказане пријетње), коју околност је правилно цијенио првостепени суд, као отежавајуће. Ниска животна доб оштећених, како се то наводи у побијаној пресуди, цијењена је у повезаности са начином и околностима извршења кривичних дјела (континуитет у извршењу, трауме настале услед дужег временског периода полног искориштавања), те образложена на начин да јасно одражава отежавајућу околност, а не битне елементе кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, како се то тврди у жалби.

Све наведене околности у међусобној повезаности, и по оцјени овог суда, не оправдавају мање казне затвора, како оне утврђене за дјела у стицају, тако и јединствену казну од оне изречене побијаном пресудом, првенствено са аспекта остварења опште сврхе кажањања, из одредбе члана 28. КЗ РС.

Из наведених разлога и примјеном члана 327. ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједик вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић